

Sćerpliwość we wojowanjach žiwjenja

Běžmy ze sćerpliwoću w boju,
kotryž je nam přikazany,
a pohladajmy na Jezusa,
kiž je započatkar a
doskónčer wěry.
(Hebr. 12,1-2)

Spočatk meje wusywamy symjo w zahrodze a wosadzamy młode rostliny na hradki. Potom móžemy na dołhu chwilu jenož krjepić a njerodź kopać. Wubiwać a rosc dyrbi zelenina sama. Při tym my ničo pomhać njemóžemy. Sćerpliwe mamy čakać na kćěće a na zrawjenje, prjedy hač móžemy nazymu plody žnjeć. Češo je, zo sćerpliwi wostanjemy, hdyž je nam napołożena chorosć. Lěkar chce pomhać, ale hustosć dyrbi najwjace pomocy z čěta samoho přińć. Potom trjebamy sćerpliwość a dyrbimy čakać, doniž so njepolěpši strowotny staw. Jednore to husto njeje. A hišće dalši přikład ze žiwjenja: Něchtó chce sej přišić kněfl, kotryž je so jemu wottorhnył. Wón wozmjě sej jehłu a cwjern a spyta nawoblec nitku. Woči pak hižo njejest tak wótrej kaž w młodosći a ruce trochu třepotaje. Potom rěka: Nic zhubić sćerpliwość. Móžemy tež ze serbskim přistowom prajić: Na jedyn rub njepadnje dub. Pušćenje štomu traje tež dlěje, hač sej to myslimy.

Naš čas njehowi sćerpliwości. Wšo ma hić spěšnje, racionelnje: Hdyž džensa nastawa problem, tak ma jutře być rozrisany. Štomy so njepušćeja hižo ze sekeru. Wužiwa so motorowa pića, a na jedne abo dvě režnjeni padnje dub. A tola wobchowaja słowa Swjateho Pisma swoju plaćiwosć. Naše žiwjenje je hustohdy wojowanje. Kóždy ma na swoim městnje, pak na džěle pak w swójbje pak we wosadze pak ze sobu samym, swój kříž njesć. Za to trjebamy sćerpliwość. Čas čerpjenja so husto pomašo minje, hač sej to přejemy.

Zwotkel dóstanjemy sćerpliwość? Dobry puć nam pokazuje hrono za meju z lista na Hebrejskich. „Pohladajmy na Jezusa.“

Přiroda wučí čłowjeka sćerpliwość – hórská krajina pod Běnymi Karpatami při českosłowakskej hranicy
Linolowa rězba: Jiří Zejfart, 2001

Wobmyslmy jeho žiwjenje. Tež wone běše wojowanje. Hačrunjež chcyše Jezus to najlěpše za čłowjekow, mjenujcy Bože kralestwo a doskónčne dobyće Božej lubosće, tak ludžo jeho tola njezrozumichu. Haj, woni mjenjachu, zo wopokazaja Bohu službu, hdyž jeho wotstronja. Sćerpliwe je Jezus njesć wšitke čerpjenja, kiž su na jeho přišli. Njeběchu to jenož čwělowanja a bolosće, ale tež wusměšowanje a hańba a wopušćenosć. Takle je wón njesć hrěchi swěta na kříž. Ze słowami kěrlušy 101 móžemy prajić:

Žohnowane swjatki

přeje wšitkim čitarjam
redakcija Pomhaj Bóh

Džak ci spěwamy,
zo winy našej' brěmjo ty
sy nosyl zwólno,
sćerpliwy.

Smjerc pak njeje dobyta. Jezus je pola Boha, dakež je Bóh jeho z morwych zbudził. Wón je Jezusowu sćerpliwość mytował.

Pohladajmy na Jezusa. Tole směmy cyle postłownje brać: Jeho kříž njeje jenož znamjo wumóženja, wón tež pokazuje na jeho sćerpliwość. Je derje, hdyž móžemy přeco zaso na jeho kříž hladać a so takle skrućić w sćerpliwoći. Z wěry rosće nutřkowna móc. Jezus je započatkar a doskónčer wěry. Wón steji na spočatku našeje dowěry do Boha a wón ju tež w swoim času dokonči. Tež za nas přińdže čas wustrowjenja, měra a wumóženja. Potom hižo njetrjebamy sćerpliwość, ale móžemy žnjeć, štož smy wusyli.

J. Malink

Budyske powěšće (3)

Romeo a Julia na brodze

Hdyž wot Hrodoweje hasy přez wrota Maćijoweje wěže do Budyskeho hroda zastupiš, wuhladaš na muri pódla wěže chětro

horjeka pod woknom dvě kamjentnej hłowje zamurjowaneje. Z pomocu powěšće namakachu ludžo w dawnych časach slědowace wujasnjenje:

Běše jónu mnich z Budyskeho klóštra franciskanow njedaloko Mnišeje cyrkwyje. Wón lubowaše džowku Budyskeho radneho knjeza. Dokelž pak běše tajki počah kruće zakazany, tyknychu holcu do klóštra w Praze. Tola lubosć namaka swoje puće, a jej so poradzi z klóštra čeknyć a so do Budyšina wrócić. Zbožo holcy a jeje lubeho njetraješe dołho. Jeju lubosć so znowa wotkry a wobaj njewučeknyštaj swojim łaparjam. Jeju chłostanje běše surowe. Zamurjowachu holcu a mnicha při žiwym čele tam, hdžež džensa hišće kamjentnej hłowje na tutón njeskutk dopominateľ.

Podala **Gabriela Gruhlowa**

Kamjentnej hłowje holcy a mnicha pod woknom Budyskeho hroda

Foto: T. Malinkowa

Madlena Bohowa 90 lět

Dnja 18. meje wosweći knjeni Madlena Bohowa w Nowym Měšće pola Wojerec swoje 90. narodniny. Prawidłownje wopytowaše jubilarke serbske wosadne popołdnja ze superintendentom Albertom. Na foće wuhladaš ju na lětušich jutrownych wikach 17. měrcu w Slepom w bjesadze z knjeni Gojowczykowej. Wutrobnje gratulujemy jubilarce k wysokim narodninam a přejemy jej dale wšo to najlěpše.

Foto: E. Bigonowa

Wutrobny džak wšitkim Serbam,

kiž su skladnostnje mojeho rozžohnowanja na Božu službu a na postrownu hodžinu přišli.

Přez wašu přítomnosť, přez modlitwy, spěwanje a sluchanje na Bože slowo kaž tež přez wjele dobrych slowow a přez dary šće tutón džen k swjedženjej šćinili.

Dolho budu hišće na to spominać.

Boh njech je tež w přichodze z našim serbskim ludom.

Wutrobny džak, tež w mjenje mojeje žony,
waš Siegfried Albert

Serbski superintendent n. w.

Pokiwaj

Skladnostnje Serbskich swjedženskich dnjow wotměje so přeni džen swjatkow, 19. meje, we 18.00 hodž. ekumeniska nutrnosć w Pětrskej cyrkwi w Budyšinje.

Serbski ewangelski cyrkwinski džen wotměje so 8. a 9. junija w Michałskej wosadze w Budyšinje. Program wozjewimy w přichodnym čisle.

Woltarniščo w něhdyšim lučanskim Božim domje. Před 25 lětami so tule posledni króć kemše swjećachu.

Łučo – wopor brunicy

Brunicowe jamy w našej serbskej Łužicy su spóžřeli tež wosadnu wjes Łučo a jeje cyrkej. Boži dom njeje wysoku starobu docpěl. Hakle w lětomaj 1934/35 su sej jón wosadni město dotalnej stareje tykowanej cyrkwyje natwarili a před 25 lětami, dnja 24. apryla 1977, su w nim poslednje, rozžohnowanske kemše swjećili. Wjes a cyrkej buštej 1979 rozbuchnjeneje a wotbagrowanej.

Ležownosće, na kotrychž su něhdy stali lučanske statoki, wobdžěta džensa agrarne drustwo z Rychwałda. Na městnje něhdyšeje cyrkwyje wuhladaš wopomjatny kamjeń, kotryž je w juniju 1990 ze swójskeje iniciatiwy postajił něhdyši lučan Heinz Mickel.

Za Serbow je Łučo přez to wuznamne, zo bě so w tutej wosadnej wsy we lužiskej holi 1816 narodžił znaty serbski narodny prócowar Jan Arnošt Smoler.

E. Bigonowa

Cyrkej we Łuču – 1935 poswjećena, 1979 rozbuchnjena

Foće: priwatnej

Rozžohnowanje superintendenta

Wot lěta 1979 wukonješe Siegfried Albert nadawki Serbskeho superintendenta, wot lěta 1981 bě z fararjom Michalskeje wosady. Z wobeju zastojnstwow bu njedzela, 7. apryla 2002, w Michalskej cyrkwi wužohnowany.

Swjedženske kemše

Ze swjatočnym začehnjnjom něhdze 20 duchownych zahaji so w poľnje wobsadzenej cyrkwi rozžohnowanjska Boža služba.

Marija Wirtheč přepoda Albertec mandželskimaj dar Serbskeho ewangelskeho towarstwa.

Foće: M. Bulank

Sup. Albert wšech powita: sakskeho krajneho biskopa Kreßa, zastupjerjow sakskeje a šleskeje ewangelskeje cyrkwy, katolskeje cyrkwy, statnych a serbskich institucijow, Serbow a Němcow ze wšelakich wosadow. Kemše wotměchu so dwurěčne z přewahowacym němskim podželom. W serbskej rěči slyšachu kemšerjo scenje, čitane wot synodale H. Wirtha, džěl předowanja a modlitwy. Kěrlušy spěwaše kóždy w swojej maćerščinje.

Wotsalne předowanje sup. Alberta zložo so na Jez. 40,26–31. Wuchadžejo z nuzy Israelitow w Babylonskim eksilu dopomni předar na mnohe wonkowne a nutřkowne nuzy džensnišeho časa. Při wšém Bóh nas njeje wopušćil, wón spožči nowu móc tym, kiž so jemu dowěrjeja. Tutu dowěru předar wšitkim přeješe. Na Serbow so w jich maćerščinje wobroćejo so prašeše, hač ma ewangelske serbstwo a serbstwo scyła přichod. Boha mamy wo móc prośyć, zo bychmy so tam, hđžež je nas Bóh stajił, za naš lud zasadžili. Přichod je wotewrjeny, přetož Bože puće njejsu naše puće. Serbam wupřa dowěru do Božeje mocy.

Biskop Kreß zložo swoju rozžohnowanjsku narěč na psalm 16,5: „Tón Knjez pak je moje kubło a mój džěl; ty zdžeržiš moje herbstwo.“ Tole, tak biskop wuwjedže, nje-nastupa jenož jednotliwca, ale tež cyły lud. Hdyž so nětko wodžacy duchowny Serbow na wuměnk poda, tak je to situacija, z kotrejž ma so kedžbliwje wobchadžeć a w kotrejž je načasu so prašeć, kak so serbskim sotram a bratram wjedže. Znamjo za to, zo cyrkwinske wjednistwo tute prašenje chutne bjerje, je jeho džensniša přítom-

nosć. Biskop naspomni kontrowersne rozmołwy w krajnocyrkwiskim zarjedže wo naslědnistwje w serbskim džěle a zwurazni swoje přeswědčenje, zo dońdže k spomóžnemu dojednanju. Sup. Albertej a jeho mandželskej džakowaše so za 40lětnu swěrnú službu w krajnej cyrkwi.

Tež modlitwy běchu wusměrjene na džak za to zašte a próstwu wo dobry přichod. Biskop prošese w swojej modlitwje wo žohnowany wuměnk za Albertec mandželskeju a wo dobre rozrisanje naslědnistwa w serbskim džěle. Farar Butter a M. Wirth zapřižeštaj do swojeje w němskej a serbskej rěči předneseneje modlitwy džak za džělo sup. Alberta w wosadze a mjez Serbami, próstwu wo dobre naslědnistwo we woběmaj zastojnstwomaj a wo žohnowanje za wšě prócowanja wo zdžerženje Božeho słowa w maćernej rěči.

Z požohnowanjom sup. Alberta zakónčichu so kemše, kiž běchu chóř a dujerjo Michalskeje wosady wobrubili a na kotrychž běchu Slepjanske kantorki zaspěwali kěrluš „Twar, o moja duša“.

Postrowna hodžina

Po kofejowej přestawce we wosadnej žurli a w Mnišej bašće scěhowaše postrowna hodžina w Božim domje. Cyrkwinscy, statni a serbscy zastupjerjo přednjesechu, kóždy w swojej rěči, postrowy.

Wyši cyrkwinski rada dr. Kühne ze Zhorjelca spomni na zakón wo serbskej wosadnej službje w šleskej cyrkwi a přilubi, zo ma so serbske džělo dale wjesć, dožhož budže možno. W mjenje Slepjanow dari knj. Hermašowa sup. Albertej swěčku z napismom „Čeśc budž Bohu“. Jako džakny dar Wojerowskeje wosady přepoda A. Nowak wazu z wobrazom Janskeje cyrkwy a napismomaj „W džakownosći za Wašu službu w našej Wojerowskej wosadze“ a „Hlaj, Bóh je moje zbože, ja so dowěrju a njeboju so. Jezajas 12,2. Hesta 2002“.

Wyši krajnocyrkwinski rada Bretschneider z Drježdžan wuwjedže, zo chce so krajna cyrkej tež dale wo Serbow starać. Njeje tak, zo – kaž je w zašlych tydženjach w Serbach začišć nastal – Serbja krajnej cyrkwi hižo telko hódni njejsu. Serbja słušeja do wše-

lakorosće w Božim swěće, džělo mjez nimi ma so pokročować. Wot 1. apryla zastupuje farar Malink Serbskeho superintendenta.

Dalše porěčeštaj Budyski sup. Pappai a farar Haardt z partnerskeje wosady w Delnej Sakskej. Wobaj pospytaštaj so přeni raz w swoim žiwjenju w přečitanju serbskeho postrowa. Za Towarstwo Cyrila a Metoda, Konferencu serbskich katolskich duchownych a redakciju Katolskeho Posoła přednjese postrow farar Warnar z Baćonja. Přizamknjychu so farar Laue-Hodžijski, farar Kreusel z Ochranowskeje wosady w Małym Wjelkowje a zastupjer cyrkwinskeho chóřa Michalskeje wosady.

W mjenje krajneho rady M. Hariga a Budyskeho wyšeho měšćanosty Ch. Schramma přilubi měšćanosta M. Böhrer, zo budžetaj wobaj tež dale podpěrować serbski lud, kiž je wobohaćenje za towaršnostne a cyrkwinske žiwjenje.

Ze serbskich zastupjerjow porěča jako přeni předsyda Domowiny J. Nuk, wuzběhujo, zo je njespektakularne džělo sup. Alberta z dobrým přiķladom za narodne skutkowanje. W mjenje nawody a sobudžělaćerjow serbskeho rozhtosa džakowaše so Š. Brankačk za 14lětno dobre zhromadne džělo. Direktorka Serbskeho gymnazija R. Šěnowa dopomni na wučbu nabožiny a dalšu podpěru sup. Alberta za jeje kubłanišćo. W mjenje Serbskeho ewangelskeho towarstwa wupřaji džak farar Malink a M. Wirtheč přepoda swěčnik a swěčku z napismom: „Albertec mandželskimaj džakowni ewangelscy Serbja. 7.4.2002“. Postrow českeho přećela Serbow fararja n. w. M. Hlouška přednjese česce a w přetožku farar Malink. Džak cyrkwinskeho předstejićerstwa Michalskeje wosady wupřaji M. Wirth a přepoda wot wuměčce W. Lanzyneje zhotowjeny keluch.

Za wšě dobre słowa a dary so hnuty džakuju pokaza sup. Albert na to, zo bě w swoim džěle jenož spytał nadawk swojeje cyrkwy spjelnić. Do přichoda přeješe Bože žohnowanje Michalskej wosadze a Serbam. Z trójnej slawu, zakantorjenej wot Slepjanow, so swjatočnosć skónči. **T.M.**

Ze Slepoho a z Wojerec džakowachu so superintendentej Albertej za swěrnú službu we wosadach Ewangelskeje cyrkwy šleskeje Hornjeje Łužicy.

Nalětnja synoda Budyskeje eforije

Nalětnje wuradźowanje synody cyrkwinskeho wobwoda Budyšin wotmě so pjatk, 19. apryla, w Budyšinje. Hłowny dydk bě referat knjeza Joachima Wilzki z krajnocyrkwinskeho zarjady w Drježdžanach. Jeho přednošk wěnowaše so myslam k wožiwjenju cyrkwinskeho žiwjenja w našich wosadach. Farar n. w. Reiner Melzer rozprawješe wo swojim wopyće w partnerskej diecezy Meru w Tansaniji.

Na dnjowym porjedže stejachu tež štyri předłohi. Tak so schwali namjet wo zarjadowanju fonda za „wotewrjene socialne džěło“, z kotrehož móža wosady za ludźi, kiž su w někajkej nuzy, jónkrótnu finacielnu přiražku požadać. Dokładniše informacije k tutemu fondsej podawaja wosadne fary. Druha předłoha zaběraše so z wupisanjom wakantnych farskich městnow. Předłoha so k wobjednanju do Drježdžan dale posrědkuje. Dalša předłoha wo Božim wotkazanju za džěci pak so njeschwali. Dotalne rjadowanje, po kotrymž móžeja wosady same rozsudzić, hač smědža džěci k Božemu blidu přistupić abo nic, so wot wjetšiny přitomnych jako dosahace wobhladowaše.

Na kóncu so wobjedna hospodarski plan cyrkwinskeho wobwoda Budyšin za lěto 2002. Předpołożeny plan we wobjimje 268 000 € so schwali a z tym tež přiražka we wysokosći 3 000 € za naš časopis Pomhaj Bóh.

Měrcin Wirth

Jatšownicu rano w Blotach

Jatšownicu zajtša rano pši schadanju słyńca jo Wjerbańska pozawnowa kupka pod nawjedowanim Michaela Apelta tšubiła jatšowne kjarliže z cerkwinego torma. Žaseš młode žowća a golcy

Jatšowne spiwarki z fararjom Christianom Poppom pśed cerkwju w Barkowach

Foće: S. Malk

tšubjece na wusokem tormje wušej jsy, žož hyšći wšykno šicho jo było – kšasne jatšowne dožywjjenje! Musym ale chwataš, dokulaž njok skomužiš jatšowne spiwanje w Barkowach.

Tam su lětoska žėnske wejsańskego chora „Concordia“ zasej wožywili stary serbski nałog. Na jatšownicu su přėdk cerkwje jatšowne kjarliže wuspiwali. Za to su se woblekali carnu tradicionalnu serbsku jatšownu namšarsku drastwu, samo lapy su se woni stajali.

Ale nic jano te žewjež žėnske chora su pšišli na namšu w serbskej drastwje, teke wšake druge žėnske ze jsy. Wosadny farar Christian Popp, kotaryž ma wutšobu za to serbske, jo namšarjow přėdk cerkwje wuwitał a ze serbskimi žėnskimi gromaže do Božego doma zašėgnał. Se wě, až jo to teke zajmne było za wjeliku libcu cuzych, kotarež njejsu jano pšichwatali, aby se serbski nałog woglėdali, ale teke jatšownu namšu sobu swėšili.

Znowa kšė žėnske chora „Concordia“ w serbskej rėcy jatšowne kjarliže spiwaš.

Siegfried Malk

Budyska statistika na lěto 2001

Po rozprawje Budyskeje superintendentury bě w eforiji Budyšin loni: 52 127 wosadnych, 366 křćeńcow džěci pod 14 lětami, 62 křćeńcow wosobow nad 14 lětami, 502 konfirmaciji.

Dochody z cyrkwinskih dawkow stopnjowachu so na 1 172 000 hr (w lėce 2000 bě jich 1 124 000 hr).

Nadrožne zběrki wunjesechu: za psychisce chorych 25 570 hr a za zbrašenych 32 400 hr.

Do Tansanije je so darilo 30 000 hr za šulsku jėdź za štyri mėsacy w zakładnych šulach, 6 000 hr za wukubłanje cyrkwinskih sobudžěłacėrjow, 4 000 hr za wutwar chorobneje stacije Valeska a 2 500 hr za twar studnje w chorobnej staciji Valeska.

T.M.

Z Dešna blyskoco swėtlaško

K zapokazanju nowego dolnoserbkego fararja Hansa-Christoha Schütta

*Glėdajšo starka, glėdajšo starki,
kaki młodučki farar jo to!*

Jo ga se wam to raz cowało,

až zmėjo Dešańska wosada

zasej raz serbskego fararja,

nět, žož we wusokem starstwje sćo?

Zawėscė sćo fararja Šwjelu znali,

sćo z radosću k njomu na namšu gnali,

sćo pagnute jom pšisluchali,

w sėžkem casu se troštowali,

z nim gromaže nažėju pocerali.

Zawėrno, tak snaž to bylo jo.

Abjo Dešańske swėtlaško se w Dolnej Łužycy rozšyriło, aby z njogo bytše swėtło nastalo, comy se dopomnješ, co nam sławne serbske fararje Dolneje Łužyce zawostajili su – fararje kaž Pomgajbog Kristalub Fryco, Bjarnat Krušwica, Pawoł Broniš, Bogumił Šwjela, Mato Kosyk, Hajno Rizo, Wylem Nowy a druge. Jich słowa, kenž možomy we wšakich knižkach cytaš, a jich statki, wo kotarychž nam stawizny powėdaju, maju nam hyšći zinsa młogo groniš.

Za nas Serbow, wosebnje za nas Dolnoserbow, ma to wjeliki wuznam, až se jaden młody farar k tomu serbskemu pšiznajo a zwolny jo našu lubu maminu rėc nawuknuš, aby ju w swojom wažnem žėle k dobremu našogo serbstwa wužywał. Comy se nažėjaš, až njebužo farar Hans-Christoph Schütt w Dolnej Łužycy ten jadnučki wostaš, až budu druge fararje jomu slėdowaš.

Naš wusokocesćony farar na wumėńku Herbert Nowak jo raz gronił: „Dasć Dolnołužycanarjow z nimskeju mamineju rėcu – teke młodych – pokazuju z gjaridosću na znaše někakego serbskego rėcnego wobrota ... Njejo we tom nastupanju weto wužywanje serbskeje rėcy na wšyknych polach z rozsuźecym kriterijom?“

Serbske namše su zawėscė za to wjelgin wažne a z tym te serbske fararje. Pomogaj Bog, aby jich teke w Dolnej Łužycy wėcej a wėcej bylo.

Mėto Worak

Dešański farar Hans-Christoph Schütt, jogo nan farar n. w. Dieter Schütt a generalny promět n. w. Reinhardt Richter (wotpšawa) njedawno na zmakanju kupki „Serbska namša“ w Chošebuzu

Za aktualizowanje serbskeho zakonja Zhromadźizna Serbskeho wosadneho zwjazka

Wakancne rjadowanje městna Serbskeho superintendenta móže jenož nachwilne być a žada sej bórzomne rozrisanje. Tohodla zwola so na sobotu, 20. haperleje, dalša zhromadźizna Serbskeho wosadneho zwjazka. Serbja z džesać sakskich a dweju šleskeju wosadow so na Michalskej farje zeńdžechu. Přidružichu so hosćo: knjěz Schlichting w funkciji cyrkwinskeho juristy, knjěz Sembdner z Drježdžan a knjěz Buliš z Lipsčanskeho přédarskeho seminara.

Spočatnje informowaše farar Jan Malink wo tuchwilnym stawje rjadowanja serbskich naležnosćow. 14. měrca wotmě so rozmołwa mjez zastupjerjemi Serbskeho wosadneho zwjazka a krajnym biskopom

Po jutrach je domownik Michalskeje wosady, knjěz Sauer, wotewzał tafłu na Jerjowej w Budyšinje, kotraž skedźbnješe na sydło Serbskeho superintendenta. Tafła chowa so nětko w archiwje Serbskeje superintendenty. Foto: T. Malinkowa

kaž tež zastupjerjemi krajnocyrkwinskeho zarjada, hdžež so na nachwilne wakancne rjadowanje dojednachu (hlej PB 4/2002). W tutym zwisku wuprajichu so někotři wobdželeni wo swojich začišćach tuteje rozmołwy. Wot 1. haperleje je krajnocyrkwinski zarjad fararje Janej Malinkej zastupnistwo za Serbskeho superintendenta dowěriło. Při Pětrskej cyrkwi je farar Malink tež dale poňnje přistajeny, ma pak so zdobom wo wšě cyrkwinske naležnosće ewangelskich Serbow starać, to rěka Bože služby w Michalskej wosadze a njedźelne přédowanja w rozhlósu dale wjesć, nabožny přinošk za Pomhaj Bóh napisać a tež w dalšich wosadach kaž w Poršicach abo Malešecach serbske kemše swječić. Džěłowy wobtúk je tak wobšěrny, zo njehodža so tuchwilu serbske wosadne popoždnyja přewjesć. Tajka situacija móže jenož přechodna być a hač do léca mělo so doskónčne rozrisanje namakać – a to w zajimje Serbow.

Jedna možnosć by była aktualizowanje serbskeho cyrkwinskeho zakonja. Cyrkwinski jurist knjěz Schlichting možnosće wšelakich změnow rozloží, mjez druhim, zo so Serbskemu wosadnemu zwjazkej wěsta legitimacija zaruči. W tutym zwisku dyrbjata so w § 1 připisać možnosć, zo powołuje cyrkwinske předstejićerstwo dweju Serbow, kotraž zastupujeta zajimje Serbow w swojej wosadze a w Serbskim wosadnym zwjazku. W § 2 by so přidalo, zo tež zastupjerjo šlesko-hornjołužiskeje cyrkwe (z poradźowacym hlósom) we wosadnym zwjazku sobu džětaja. Po diskusiji k jednotlivym změnam dojednachu so přítomni,

zo sprosředkuje farar Malink namjety za wobdžětanje serbskeho cyrkwinskeho zakonja z léta 1949 krajnocyrkwinskemu zarjadem w Drježdžanach.

W dalšim dypku pokaza knjěz Buliš na to, zo zloží w juniju swój eksamen a zo so jemu w lécu wikarske městno připokaza. Wón sam, dokelž je serbsce dosć derje nawuknył, by rady w serbskej wosadze skutkował. Tola kaž zhoni, njesu tuchwilu wuhlady na wikarske městno we Łužicy. W tutym nastupanju dyrbjata so hišće ze zamołwitymi rěćec.

Po wšelakich informacijach wo přichodnych serbskich ewangelskich zarjadowanjach so z modlitwu rozžohnowachmy, wědzo, zo so Serbski wosadny zwjazk bórže zaso zeńdže. **Měrana Cušcyna**

Zastupowanske rjadowanje

Dotalny Serbski superintendent Siegfried Albert měješe nimo swojeho serbskeho džěła tež z połojcu přistajenja zastarać druge farske městno při Michalskej wosadze w Budyšinje. Po jeho wotchadže na wuměnk k 1. aprylej 2002 je krajnocyrkwinski zarjad w Drježdžanach postajił fararja Jana Malinka za zastupjerja Serbskeho superintendenta. Zdobom postaji Budyska superintenditura, zo ma farar Malink we wěstej měrje podpěrać fararja Buttera w Michalskej wosadze. Farar Malink skutkuje dale poňnje při Pětrskej wosadze w Budyšinje. Jeho zastupowanje móže tuchwilu jenož wukonjenje najnužnišich džěłow być. Hakle hdyž so rozrisaja wotewrjene prašenja mjez krajnocyrkwiskim zarjadem a Serbskim wosadnym zwjazkom dla znawobsadženja městna Serbskeho superintendenta, móže farar Malink přeńć wot Pětrskej na Michalsku wosadu.

Wustajeńca wo Janu Boku

Dzeń po hłownej zhromadźiznje Maćicy Serbskeje je so 7. apryla w Michalskej cyrkwi w Budyšinje wotewřěła wustajeńca wo delnjołužiskim wučencu Janu Boku. Wustajeńca je so 1999 zhotowiła za serbskoněmsku cyrkej we Wětošowje, w ródnyh městach Jana Boka. Wottam bu na iniciatiwu Maćicy Serbskeje a z podpěru Serbskeho ewangelskeho towarstwa do Budyšina wupožčena. Na wotewrjenje móžeše předsyda Maćicy Serbskeje dr. Měrcin Völkel něhdže 30 zajimcow witać. Zawod do wustajeńcy poda jeje zestajerka Doris Teichmannowa z Berlina. Studentka Madlenka Malinkec a gymnazistka Lubina Malinkec a Tereza Stübner recitowachu basnje Jana Boka w němskej, łaćonskej a serbskej rěči.

Wustajeńca pokazuje na 12 taflach hłowne žiwjenske stacije Jana Boka. Ródzeny 1569 we Wětošowje, bu 1599 za

šulskeho rektora a měščanostu w tehdy madžarskim, džensa słowakim městce Košice powołany. Tam sta so w času napřećiwneje reformacije ze zakitowarjom ewangelskeje wěry. Za to jeho 1606 zajachu a po surowych čwělowanjach w jastwje na Praskich Hradčanach najprjedy k smjerći, potom k jatbje na čas žiwjenja zasudžichu. Po pjec lětach so jemu poradzi ze zajeca čeknyć. Na spočatku 30lětneje wójny so znowa za ewangelske zajimje zasadźowaje. 1621 wón zemře, zawostajejo wobšěrne, w něhdže 40 wudačach wozjewjene basniske twórby we łaćonskej a němskej rěči. Hač do džensnišeho so Jan Bok wosebje we Łužicy a w Słowakskej česći jako wulki wučenc, basnik a wuznawar wěry, kiž je so stał z woporom zahubnych politiskich wobstojnosćow swojeho časa.

Wustajeńca je hišće hač dosrjedź julija w Michalskej cyrkwi widžeć. **T.M.**

Doris Teichmannowa a dr. Měrcin Völkel wotewřěta wustajeńcu wo Janu Boku w Michalskej cyrkwi. Foto: T. Malinkowa

Smječkečanske serbske stawizny

Dodawk k 100. jubilejej poswjećenja ewangelskeje cyrkwyje w Smječkecach

Loni swjatki bě so w Smječkecach woswjeoiti 100lětny jubilej cyrkwyje. Smječkecy su němska ewangelska wosada w serbskim katolskim kraju. Při wšěm pak maja tež swoje serbske stawizny.

Spočatki wosady

21. junija 1898 wutwori so w Janskich kupjelach pod nawodom němskeho fararja z Kamjenca skupina, kiž sej předewza załožiť nowu wosadu w Smječkecach. Skupina postaji sej troje zaměry: zběrać pjenjezy za natwar cyrkwyje, hromadzić ewangelskich křesćanow wokoliny a swječić po možnosći měsačnje jónu němske a serbske kemše w jědzerni kupjele.

Hač je k tutym předwidzanim serbskim kemšam hdy dóšlo? Znate wo tym ničo njeje.

Twar cyrkwyje

2. septembra 1900 połoži so zakladny kamjeń za Smječkečansku cyrkej, 28. meje 1901 bu wona poswjećena. Wobě swjatočnosći běšter němskej, na serbsčinu pak so njebě cyle zabyto. Serbski farar Pawoł Jurij Jenč z Kamjenca, syn znateho Palowskeho fararja Korle Awgusta Jenča, měješe wobaj razaj krótku serbsku narěč. Při połoženju zakladneho kamjenja hišće rěkaše, „zo změje so w nowej cyrkwičcy tež serbsce předować“, při poswjećenju pak so serbske słowa jenož hišće z tym wopodstatnichu, zo „cyrkwička srjedza w Serbach steji“.

Serbske słowa na swjatočnosćomaj běchu rjana gesta, wosadne žiwjenje pak bě wot započatka sem jenož němske.

Wulki zajm zbudzi loni wustajeńca k 100lětnemu jubilejej Smječkečanskeje cyrkwyje.

Foto: T. Malinkowa

Serbske kemše 1903–1908

1902 dōstachu Smječkecy swojeho přenjeho duchowneho, z Lipska pochadźaceho fararja Großera. Z nim so wujedna pospytać w Smječkecach ze serbskimi Božimi službami. Nastork k tomu dał je po wšěm zdaću tehdyši předsyda Konferency serbskich ewangelskich duchownych, Njeswačidlski farar Jurij Jakub. Na jeho namołwu so serbscy fararjo z wokolnych wosadow zwólniwi wuprajichu wotmjenjej službu w Smječkecach wukonjeć.

Přenje serbske kemše swjećeše dnja 7. junija 1903, na swjedženju swjateje Trojicy, farar Jan Wałtar z Wóslinka. Dobre wabjenje w Serbskich Nowinach, w Pomhaj Bóh a drje tež z klětkow wokolnych serbskich ewangelskich wosadow bě zaručiło bohaty wopyt. Tak móžeše so rozprawjeć:

„K serbskej spowědži běše přišto 10, 5 muskich a 5 žónskich, štož je za mału wosadu doś. Při najrjeńšim stónčku přichadźachu serbscy kemšerjo. A kak wjesele a kak wjele, zo běše to wutrobu hnujacy napohlad. Kaž z wokolnosće přińdžechu z Jitra, z Křidoła a z Njeswačidlskeje wosady, zo běše lubozna cyrkwička napjelnjena. Tuž běše přenje tamniše serbske kemšenje woprawdže nadźijej potny započatk. Z dypkom 10 hodžin skónčichu so serbske kemše, zo přichadźacy němscy kemšerjo wulku syłu Serbow wohladachu.“

Wuspěch přenich bě legitimacija za dalše serbske kemše. Dwójce wob lěto mějachu so tute wotměć, jedne w pózdнім nalěcu, tamne wokoło adwenta. Farar Jakub wobstara za Smječkečansku cyrkej třěbne serbske knihi: agendu, perikopy a choralne knihi. Hač so tute tam hišće chowaja? Tež wo serbskeho kantora so wón postara. Dospotny přehlad wo dalšich serbskich kemšach w Smječkecach drje nimamy. Wěsće znate pak su scěhowace:

29.11.1903

farar Jan Křižan z Hodžija

05.06.1904

farar Pawoł Rjeda z Budyšina

13.11.1904

diakon Gerhard Voigt z Hodžija

10.12.1905

farar Jan Wałtar z Wóslinka

29.04.1906

farar Jan Křižan z Hodžija

09.12.1906

diakon Jan Křižan z Budestec

28.04.1907

wikar Jan Kapler z Łupoje

17.05.1908

farar Jan Křižan z Hodžija

Po wšěm zdaću běchu kemše lěta 1908 poslednje, wo dalšich znajmjeńša žane powěsće nimamy. Zastajenje serbskich Božich službow drje měješe wjacore přičiny. Jich załožer a nawjedowar farar Jakub bě so 1906 na wuměnk podał. Wot lěta 1907 njemějachu Smječkecy hižo fararja, ale so něšto lět wikarisce zastarachu, z čehož wuroscěchu organizatoriske wobčežnosće. Skónčnje drje tež ličba kemšerjow njebě tak přeswědčaca, zo by pokročowanje serbskich kemšow nuzne było.

Serbski farar?

1925 měješe so farske městno w Smječkecach znowa wobsadzić. Serbske Nowiny sej wospjet žadachu, zo měł přichodny farar być serbski. To pak běchu iluzoriske předstawy. Smječkečanska wosada zdžěli, „zo njej nimale žanych Serbow wjace a zo so městno njetrjeba ze serbskim duchownym wobsadzić.“ Toho mjenjenja bě tež Konferenca serbskich ewangelskich duchownych. Wšudže pobrachowaše na serbskich fararjach, dorosta njebě a dotal serbske wosady dyrbjachu so z Němcami wobsadzić. W tutej situaciji njeby přiměřene było Smječkecam dać serbskeho fararja.

Serbske kemše 1991–1998

W lěce 1983 bě sup. Siegfried Albert z Budyšina hižo raz pospytał ze serbskimi kemšemi a w lěce 1990 ze serbskim wosadnym popołdnjom. Wot lěta 1991 so tute potom prawidłownje štyri króć wob lěto zarjadowachu, a to zwjetša njedzelu wječor jako kemše z bjesadu po tym. Přenje w tutym rjedže wotměchu so 7.4.1991, poslednje 8.2.1998. Po tym so spuščichu přesnadneho wopyta dla. Při wšěm pak bě so w tutech lětach tójšto wjac serbskich kemšow resp. wosadnych popołdnjow wotměło hač w lětach 1903–1908.

Džensa

W serbskej rěči swjeća so džensa w Smječkečanskej cyrkwi dwójce wob mēšac katolske kemše. Tute rjadowanje wobsteji z lěta 1980, hdyž bu něhdyša katolska kapačka w Janskich kupjelach na bydlenja přetwarjena.

Hač su so stawizny ewangelskich serbskich kemšow w Smječkecach dokónčili? Štó wě? Zašte 100 lět pokazuja, zo su přeco zaso nowe započatki móžne. **T.M.**

Katolsko-ewangelske spomnjenki (3)

Ewangelski cyrkwinski džen a katolscy Serbja

Mjezsobneho česćowanja a woprawnje-neje trěbnosće přezjedneho zhromadneho skutkowanja přislušnikow wobeju wěry-wuznaćow k spomóženju swójeho naroda bě sej wjetšina serbskich wótcincow na woběmaj stronmaj zawěsće přeco wědoma. Mosćik k wušemu zblizenju bě/je bohužel přewuski. Tola prócowanja njedadža so přec, byrnjež to častodosć jenož skromne srjódki byli. Tole wobswědčeja tež slědowace pokazki z někotrych Serbskich ewangelskich cyrkwinskih dnjow:

Na 7. cyrkwiskim dnu 1953 w Hodžiju namołwješe farar Wirth: „Na Jana 1952 předstaji Chrósćanska farska młodžina na wulkotne wašnje nowu pobožnu hru Marje Kubašec ‚Jan Křčenik‘. Maće-li hdy skladnosć, tutu hru widžeć, njeskomdžće ju!“

Z čahom na 16. cyrkwinski džen 1962 do Barta jědycy wobdźělnicy mějachu wosebite dožiwjenje: „Na Klukšanskim dwórnišću wustupi tójšto ludźi, mjez nimi wjele Serbowkow w katolskej drasće. W Zdžeri swjećeše młody wuswjećeny katolski duchowny swoju přerju Božu mšu. Bóh daj

jemu swóje žohnowanje!“ (Tehdyši nowoměsnik je džensa farar w Załomju.)

W rozprawje wo 18. cyrkwiskim dnu 1964 w Poršicach čitamy: „Na popołdnišej zhromadźiznje widžachmy hru Chrósćanskeje młodžiny ‚Jan Křčenik‘. Tutu hru je Pawoł Kmječ z młodym ludom wustojnje předstajil.“

Rozprawa wo 22. cyrkwiskim dnu 1968 w Njeswaćidle ma podnapismo „1000 lět Mišnjanske biskopstwo – 1000 lět Bože slowo mjez Łužiskimi Serbami“. We wotrězku „Powitanje a postrowy“ steji zwjeselaca sada: „Běchmy mała ekumeniska swójba.“ Wo stawiznach Mišnjanskeho biskopstwa „je jara dokładnje a wobšěrnje přednošowala jenička serbska studentka bohosłowstwa, sotra Renata Kralec“. Dale zhonimy tole: „Mjez ekumeniskimi hosćimi smědžachmy popołdnu swóych katolskich krajanow powitać. Knjez kanonik Andricki z Budyšina porěča wo prawej bratrowskej lubosći.“

Šwarnje daloki puć na 23. cyrkwinski džen w lěće 1969 do Blunja měješe farar Nawka-Zdžěrjanski. Wón bě z katolskich duchownych najčasćišo na schadźowanju ewangelskich Serbow. Z 30. tohole schadźowanja w lěće 1976 w Njeswaćidle

so wo nim praji: „Zhromadne spěwanje nawjedowaše tón raz br. farar Nawka-Zdžěrjanski. Ze swójeje muzikalnosću a wješołym žortom bě wón tón prawy muž za nas.“

Zajimawe je zhonić, zo na 29. cyrkwiskim dnu lěta 1975 w Hrodzišćanskej wosadze tež tole na programje steješe: „Kaplan Wornar z Chrósćic rozprawješe wo Alojsu Andrickim, katolskim kaplanje, kotryž je jako křesćan w Dachauskim KZ zahynil.“ Haj, loni je prócowanje wo zbóžnoprajenje serbskeho martrarja přešto prawdžepodobnje do rozsudneho wotrězka. Trěbne podložki za to su wotpóstane do Roma.

W zapisanych rozprawach wo křesćanskej přezjednosći mjez ewangelskimi a katolskimi Serbami je hišće mnoho dalších zwjeselacych přikładow. Za to rěča na wobrazach wo někotrych Serbskich ewangelskich cyrkwinskih dnjach mjez wobdźělnikami tež Serbowki w katolskej narodnej drasće. Swěrní čitarjo Pomhaj Bóh a Katolskeho Posoła kaž tež Serbskich Nowin pak hdys a hdys něšto wo zhromadnym prócowanju Serbskeho ewangelskeho towarstwa (SET) a katolskeho Towarstwa Cyrila a Metoda (TCM) zhonja. **Srb (Kónc)**

Młodžina je naš přichod – dyrbymy so před přichodom strachować?

W telewiziji widžimy husto wostróznjace wobrazy wo brutalnych młodostnych. Cyle hinaše nazhonjenja nazběrach sej na třidnjowskej jězbje z džesać konfirmandami Bartskeje wosady kónc měrcy do Drježdžan. Bě to přebywanje poľne dožiwjenjow za młodostnych kaž za nas dorosćenych.

W cyrkwi Třoch kralow zaběrachmy so wosebje z nasćenowym wobrazom, kiž předstaja Jezusa jako srjedzišćo swěta – swěta, kiž je poľny namocy a čłowjeskosće, hłuposće a mudrosće, bjezmócnosće a lubosće k blišemu, smjerće a žiwjenja. Zajimowani a zamysleni so konfirmandža z wobrazom rozestajachu.

W Křižnej cyrkwi a Cyrkwi našeje knjenje zhonichu młodostni wo hrózbym zničěnjow města w februaru 1945. Slědy toho su hišće dokładnje spóznać. To njezwosta na nikoho bjez začišća.

W starowni reformowaneje wosady zeńdžechmy so z tamnišimi wobydlerjami. Hačrunjež bě někotryžkuli ze starych trochu problematiski, młodostni scérpliwje a z wulkej česćownosću připosłuchachu.

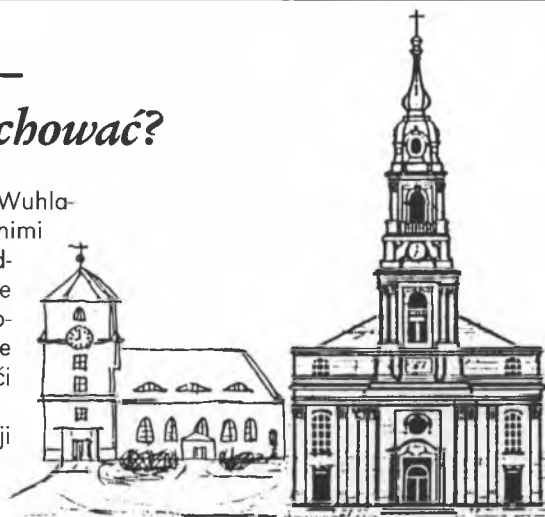
We wobrazowej galeriji pytachmy za wobrazami wo čěkanju Marje a Jozefa z

małym Jezusom do Egyptowskeje. Wuhladawši mnohe barokne móľby z nahimi žonami mjenješe jedna konfirmandka, zo nima za prawe, zo so to tule takle pokazuje, wšako su mjez wopytowarjami galerije tež džěci. Njeje tale starosć młodostneje wo džěci hnujaca?

Rěčo wo předstejacej konfirmaciji mjenješe jedyn hólč, zo so wjeseli, zo farar, kiž jeho hižo z přerneho lětnika znaje, jeho tež konfirmuje.

Wačok jedneje holcy bě wosebje čězki. Wukopa so, zo bě sej wot doma sobu přiwjezła nowe pyšne wudaće Swjateho Pisma, kiž ma wobjim a wahu wulkeho leksikona. Wšitycy tutu krasnu knihu ze zlotym řezom wobdžiwachu.

Napjelnjeny program žadaše sej wjele mocow a kedžbnosće. Tón abo tamny bě druhdy trochu sprócný, ale žadyn njeje so puzolił abo mjerzanje načinił. Knježeše wjeselo. Wječerječ zhromadnje nakupowachmy a sej zwarichmy. Při tym so džiwachmy, kajke zamóžnosće we warjenju a pječenju někotři wuwiwachu. Husto bě maličkosć přičina za smjeće a rozwołnu wjesoľosć. 14lětni wšak su w starobje, w

Jězba wjedžeše konfirmandow z Barta (nalěwo) do Drježdžan, hdžež sej tež Křižnu cyrkej (naprawo) wobhladachu.

kotrejž chce so jim wjele smjeć. To je rjenje a je tež nas dorosćenych natyknulo.

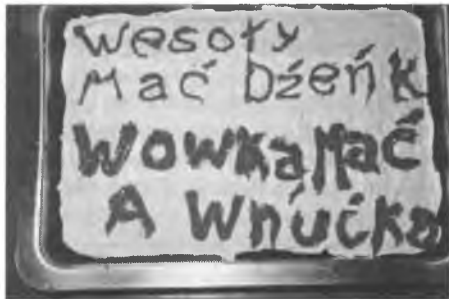
Zaso doma předčitachu konfirmandža 14. apryla na kemšach swóje rozprawy wo zajězdze. Přednjesechu tež samozestajenu modlitwu. Takle so Bartskeje wosadze jako lětuši konfirmandža předstajachu. Młoda wosada přeprósy jich ze spěwom do swójeho kruha a na přenje zhromadne zeńdženje po konfirmaciji.

Njejsu tole wšo nadžijepoľne znamjenja, kiž dadža nam z dowěru hladać do přichoda?

Ingrid Philipp

Powěsće

Budapest. Madžarski časopis „Ewangelske žiwjenje“ wozjewi w swojim wudaću ze 16. decembra 2001 nastawk k stawiznam serbsko-madžarskich zwiskow. Po krótkim zawođe wo zaštosći a džensnišim položanju Serbow předstaja so wuznamne serbske wosobiny, kiž běchu w swojim skutkowanju na wšelake wašnje měli zwiski k tehdyšemu madžarskemu mócnarstwu: uniwersitny profesor Caspar Peucer (1525–1602), kantor Jan Krygař (1598–1662), farar Jan Chojnan (1616–1664) a wučenc Jan Bok (1569–1621). Nastawk spisal je Géza Bikfalvi.

Njedzelu, 12. meje, swjeći so Dzeń maćerje. Serbska swójba w Texasu bě sej loni wosebitu překwapjenku wumysliła a tónle tykanc ze serbskim přećom napjekta. Foto: priwatne

Hory. Wjac hač 80 wěriwych z Wojerowskich a Slepjanskich kónčin swjećeše zeleny štwórtk w Patokec kładžitej bróžni na Horach dwurěčnu nutrnosc. Wojerowski farar Nagel měješe dwurěčne předowanje, Slepjanske kantorki zanjesechu serbske kěrlušje. Bě to lětsa štwórtý raz, zo po tutym wašnju na Horach zeleny štwórtk swjećachu.

Dešno. Na nutrnosci čichi pjatk popołdnu spěwaše chór „Lužyca“ serbske kěrlušje w Dešnjanskim Božim domje. Farar Schütt měješe krótkje předowanje. Wjac hač sto wopytowarjow ze wsy a wokoliny, z Berlina a samo z Bayreutha so wobdžěli. Loni bě so tute čichopjatkownišje spěwanje přeni króć wotměło. Wone nawjaza na jutrowne spěwanje młodych holcow, kotrež bě hač dosrjedž 20. lětsotka

hišće we wšelakich wsach srjedźneje a Delnjeje Lužicy z wašnjom.

Slepo. W nocy na jutrowničku běchu Slepjanske kantorki zaso jako jutrowne spěwarki w Rownom, Slepom a Trjebinje po puću. Před nimale 30 statokami zanjesechu kěrlušje. Spěwanje zakónčichu njedzelu rano na spěwarskich tawkach w Rownom.

Picnjo. Jutrownu pónđzelu swjećeše 50 kemšerjow delnjoserbsku Božu službu w Picnjanskej cyrkwi. Předował je farar n. w. Cyril Pjech z Berlina, epistolu staj čitałoj Kellec mandželskaj z Hochozy, Picnjanski wosadny chór je spěwał. Kemše so samsny džen w delnjoserbskim rozhlósu wusyłachu.

Obercunnersdorf. W tutej wsy za Lubijom přednošowaše farar Jan Malink na wosadnym wječorku 10. apryla wo stawiznach a přitomnosći Serbow.

Drježdžany. Cyrkwinske wjednistwo je Handrija Wirtha z Njeswaćidła powołało jako zastupjerja Serbow do 25. krajnjeje synody Sakskeje, kotraž schadźuje so wot lětušeho hač do lěta 2008. Knjz Wirth bě hižo člon 24. synody. Zastojnstwo serbskeho synodale je přewzał 1996 jako naslědnik knjeza Kurta Latki z Přiwćic, kotryž bě 22 lět dołho Serbow w synodze zastupował.

Zbožopřeca

Dnja 8. meje woswjeći **knjeni dr. Irena Šerakowa** w Pančicach-Kukowje swoje 60. narodniny. Jubilarke je mjeztym hižo štwórtje lěto z korektorku našeho časopisa. Swěru wona za tym hlada, zo bychu nastawki po možnosći bjez prawopisnych zmylkow k čitarjam došli. K jubilej jej wutrobnje gratuluje a so jej za spuščomne džěło džakuje předsydstwo Serbskeho ewangelskeho towarstwa. Bóh žohnuj jeje dalši puć žiwjenja.

Dary

W měrcu je so darilo za Serbsku superintenduru 10 €, za Pomhaj Bóh 55 €, 20 € a 15 € a za wobnowjenje Michalskeje tafle w Budyšinje trójce 50 € a 30 €. Bóh žohnuj dary a darcjelow.

Za wobnowjenje Michalskeje tafle je so hač do kónca měrcu 1 458,55 € nahromadziło. Cyłkownje plać wobnowjenje 2 300 €. SET prosy wo dalše dary.

Přeprašujemy

- 04.05. sobota**
14.00 dwurěčna nutrnosc w Budyšinku składnostnje poswjećenja Doma Šeracha (fararjeje Malink a Sureck)
- 05.05. Rogate**
10.00 kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michalskej (farar Malink)
- 09.05. Bože spěće**
9.30 dwurěčne kemše w Malešecach (fararjeje Malink a Neumann)
11.45 nutrnosc w rozhłosu (farar Malink)
- 12.05. Exaudi**
8.30 kemše z Božim wotkazanjom w Poršicach (farar Malink)
- 19.05. 1. džen swjatkow**
11.45 nutrnosc w rozhłosu (farar Malink)
18.00 ekumeniska nutrnosc w Budyšinje w Pětrskej cyrkwi k Serbskim swjedženskim dnjam (fararjeje Malink a Šćapan)
- 26.05. Swjedžen swjateje Trojicy**
11.45 nutrnosc w rozhłosu (farar Malink)

Spominamy

19. meje 1902 zemře **farar Herman Mrózak** w Budestecach. Wón pochadžeše z Narća, hdžež bě so 1841 jako syn wučerja narodził. Jako duchowny skutkowaše 1866–1874 w Radšowje a 1874–1902 w Budestecach. Za jeho čas je so rjana tykowana fara w Budestecach spotorhała a so džensniša fara natarila. W Maćicy Serbskej bě městopředsyda a předsyda pedagogiskeho wotrjada. Jeho bratr Oswald Mrózak bě z fararjom w Hrodzišću. Jeho jenička džowka Mathilda wuda so 1892 na znateho Slepjanskeho fararja Mateja Handrika. Row Hermana Mrózaka namakamy w Budestecach při cyrkwi. Na nim je tež serbske hrónčko napisane. **T.M.**

Pomhaj Bóh
časopis ewangelskich Serbow

Wudawačej: Serbski wosadny zwjazk, Serbski kěrchow/Wendischer Kirchhof 1, 02625 Budyšin/Bautzen; Serbske ewangelske towarstwo z.t., Čornobohska/Czornebohstr. 12, 02625 Budyšin/Bautzen

Redaktorka: Trudla Malinkowa, Goethowa/Goethestraße 40, 02625 Budyšin/Bautzen (tel./fax: 03591/600711)

Čisć: Čisćernja DELANY tzwr w Njeswaćidle
Postvertriebsnummer: F 13145

Zhotowjenje a rozšěrjenje: Ludowe nakładnistwo Domowina, Tuchmacherstr. 27, 02625 Bautzen

Přinoški a dary: Serbske ewangelske towarstwo, Konto-Nr. 1 000 083 167, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 855 500 00

Pomhaj Bóh wuchadza měsacnje. Spěchuje so wot Založby za serbski lud. Lětny abonement plać 8 €.